

AKCE
DOBROVOLNÍKŮ

PROČ VĚŘIT
NA JEŽÍŠKA

PŘEDVÁNOČNÍ
ANKETA

STUDENT REFLEXU

TECHNICKÝ PROJEKT

DISTANČNÍ VÝUKA
JAKO NOSITEL INOVACE

O

DNY ZAPSANÉ DO DĚJIN

str. 6 - 7

B

HLAVNÍ TÉMA
**TECHNICKÝ
PROJEKT**

Zamyšlení nad elektrárnami
str. 8-11

Ozoboti
str. 12-14

S

PŘÍPAD MÝDLOVÉ VŮNĚ

str. 15

A

DOBROVOLNICTVÍ

str. 18-21

E

PŘOČ VĚŘIT NA
JEŽÍŠKA

str. 22-24

PŘEDVÁNOČNÍ
ANKETA

str. 12

PAVLA
BOŘKOVCOVÁ

Interview na str. 29 - 31

Advent v útlumu

Vánoční výzdoba však dodala atmosféru.

STAROMĚSTSKÉ NÁMĚSTÍ, MLADÁ BOLESLAV

VÁŽENÍ ČTENÁŘI,

dostalo se vám do ruky číslo školního časopisu Student Revue, jsme rádi, že nás čtete.

V tomto čísle jsme se tak trochu zaměřili na fyziku. Přinášíme Vám rozhovor s paní profesorkou Bořkovcovou, která na naší škole vede Studentský technický projekt. V hodinách informatiky pracuje s tzv. ozoboty. O tom, co to ozoboti jsou, se dočtete na následujících stránkách.

Paní profesorka není jediná, koho ozoboti zaujali. Student maturitního ročníku Štěpán Švejda, si je vybral jako

téma maturitní práce, a proto i jemu jsme položili pár otázek.

U fyziky ještě zůstaneme. S paní profesorkou Cymorkovou jsme formou úvah zpracovávali téma o elektrárnách, jejich výhodách a využití. Která elektrárna je z našeho pohledu nejlepší? A ještě mnohem více se dočtete v tomto čísle...

Za celou redakci Vám přejeme oddychové počtení, a kdybyste nás chtěli inspirovat, neváhejte se na nás obrátit.

Příjemné prožití vánočních svátků!

JAKUB ŠKVRNA

šéfredaktor

NAJDETE NÁS ONLINE!

Buď na adrese <https://joom.ag/lffc> nebo v aplikaci Joomag na Google Play pod heslem „Student Revue“.

**STUDENT
REVUE**

STUDENTSKÝ MAGAZÍN STUDENT REVUE ● ČÍSLO LISTOPAD-PROSINEC 2020

✉ studentrevue@gmail.com, **Šéfredaktor:** Jakub ŠkvRNA, **Redaktoři:** Kateřina Horáková, Sofie Anna Janebová, Klára Marková, Karolína Soukupová, Adéla Šafránková, **Grafická úprava:** Filip Janeček, **Příspěvatelé:** prof. Futtera, Štěpán Pavlíček, Lucie Vokálová, studenti 2.O **Konzultace:** Mgr. Věra Janečková

[HTTPS://WWW.WIDEIMAGE.RU/REUTERS.COM/STORY/THE-MISSION-TO-SAVE-THE-AMAZONIAN-ANIMALS](https://www.wideimage.ru/reuters.com/story/the-mission-to-save-the-amazonian-animals)

**Vánoční večeře v
bublině**

Číšník připravuje
stůl uvnitř průhledho
kokonu pro soukromá
vánoční jídla
MOSKVA, RUSKO

NĚKTERÉ DNY SE ZAPÍŠÍ DO DĚJIN

PERMANENTNÍ FIXOU...

„Historie se neopakuje, ale
rýmuje.“ – Mark Twain

TEXT: **Klára Marková** 3.A

KOŘENY MEZI-
NÁRODNÍHO DNE
STUDENTSTVA
SAHAJÍ DO
JEDNÉ Z NEJ-
SMUTNĚJŠÍCH
KAPITOL NA-
ŠÍCH DĚJIN.

Tento citát mě přivedl k myšlen-
ce, že 17. listopadů již minulo
mnoho, ale kolik se jich opravdu
nesmazatelně zarylo do kolek-
tivní paměti? 17. listopadu roku 1558 na
anglický trůn nastoupila královna Alžběta
I. 17. listopadu roku 1869 byl otevřen
Suezský průplav, který spojuje Rudé moře
se Středozemím. 17. listopadu roku 1941
byl v Londýně tento den prohlášen jako
Mezinárodní den studentstva. Je celá řada
17. listopadů, ale „naše“ jsou jen dva.

Tragický 17. listopad v roce 1939

Kořeny Mezinárodního dne
studentstva (byl vyhlášen v roce 1941)
sahají do jedné z nejsmutnějších
kapitol našich dějin. Vše začalo již o tři
neděle dříve (28. října 1939 v Praze),
kdy byla násilně potlačena poklidná
demonstrace připomínající 21. výročí
vzniku Československa. Během zásahu
byl těžce zraněn student Lékařské fakulty
Jan Opletal, který o několik dní později
svým zraněním podlehl. Jeho pohřeb
se uskutečnil 15. listopadu a následné
demonstrace, která se stala protestem
proti okupaci, se zúčastnilo několik tisíc
lidí. Opět došlo ke střetu pořádkových sil
a demonstrantů. V reakci na demonstrace
vůdce nacistického Německa, Adolf
Hitler, nařídil na den 17. listopadu
uzavření českých vysokých škol a zatčení
a popravení devíti vůdčích představitelů
českých vysokoškoláků. Nakonec bylo
odvečeno do koncentračních táborů
a zabito okolo 1200 českých studentů.

17. listopad roku 1989: důležitý milník našich dějin

17. listopadu roku 1989 začala krátce
po 16. hodině v Praze na Albertově

povolená studentská demonstrace, na
které se sešlo více než 15 000 studentů
a dalších mladých lidí. Oficiálně se mělo
jednat o uctění památky Jana Opletala,
nicméně radikálnější část studentů
se rozhodla akci využít k otevřenému
vyjádření nesouhlasu s totalitním
útlakem v Československu. Po skončení
pietní akce na Vyšehradě se část
studentů vydala po vltavském nábřeží
do centra Prahy až na Národní třídu,
kde byla poklidná demonstrace násilně
zastavena ozbrojenými jednotkami VB
a pohotovostního pluku SNB. Brutalita
policejního zásahu pobouřila nejen
zbité demonstranty, ale i jejich přátele,
rodiny a širokou veřejnost. 17. listopad
odstartoval sametovou revoluci, jejímž
výsledkem byl pád komunistického režimu
v Československu.

Zeptala jsem se maminky a prarodičů,
jak vzpomínají na 17. listopad:

„Pamatuji se, že to byl pátek a já jela
jako obvykle se svými rodiči a s mladším
bratrem na víkend z Prahy na naši
chalupu v Českém ráji. Pustili jsme
zprávy a slyšeli jsme o masakru, který
se děje v Praze na Národní třídě. Věděla
jsem, že průvodu studentů se účastnil
i můj profesor češtiny Jiří Růžička (tč.
senátor, od sametové revoluce ředitel
GJK, Praha 6). Od pondělí se gymnázium
aktivně zapojilo do stávk, jako protest
proti brutálnímu zásahu policie proti
studentům a jako výzva k odstoupení
komunistické vlády. Také já jsem se
aktivně zapojila. Psala jsem letáky, které
jsme distribuovali. Účastnila jsem se
stávek na Václavském náměstí. Měla jsem
plnou podporu rodičů, přestože nikdo
nevěděl, co se může stát... Z balkonu
Melantrichu jsem poprvé viděla Václava
Havla, Martu Kubišovou, zpívalo se.
Atmosféra těch dnů se nesmazatelně ➤

NA DEMONSTRACÍCH BYLO KRÁSNĚ VIDĚT, ŽE NĚKTERÍ SE ÚČASTNÍ JEN Z PRAGMATICKÝCH DŮVODŮ, PRO PŘÍPAD, ŽE BY SE PŘEVROT PODAŘIL.

zapsala do mého života. V červenci jsem pak poprvé mohla na pozvání našich přátel vycestovat do Anglie. Je smutné, že v dnešní době mnoho mladých lidí, i z řad vysokoškoláků, vůbec netuší, co se tehdy stalo.“ (V té době mi bylo 17 let.)

„Pamatuji si, že to byl pátek a já jela jako obvykle s rodinou na chalupu do Českého ráje. Bylo chladno a začínal padat sníh. Na chalupě jsme pustili západní rozhlas a dozvěděli se jsme o masakru, co se udál na Národní třídě. V neděli jsme se vrátili zpět do Prahy. Bála jsem se o dceru, protože se hned od pondělí v rámci školy zapojila do revoluční činnosti. V práci jsme měli dobrou partu obdobně smýšlejících lidí, kteří se o rodící se revoluci také zajímali. První zprávy se do televize dostaly až v úterý. Dcera chodila demonstrovat se spolužáky už od začátku. Já jsem na demonstraci poprvé byla ve čtvrtek Na Příkopě. Na demonstracích bylo krásně vidět, že někteří se účastní jen z pragmatických důvodů, pro případ, že by se převrat podařil.“ (V té době mi bylo 43 let.)

„V této době žiji a pracuji v Mladé Boleslavi. Týden před 17. listopadem je moje žena na školení v Brně a já trávím celý týden v garáži předěláváním naší staré Š 120 na novější model. Začíná mrznout, a tak chci práci co nejdříve dokončit. Domů chodím až večer. V pátek 17. listopadu mám konečně hotovo a večer se ze školení vrací i žena. Nevíme nic o tom, co se odehrálo v Praze. V pozdních hodinách jsme v rádiu zaslechli pár slov o nepovolené demonstraci, kterou musela rozehnat

policie. Zpráva nás moc nepřekvapila, protože to v tomto roce bylo již poněkoličké. Obvykle takto končily veškeré demonstrace.

Ani v sobotu jsme se moc nového nedozvěděli. Odpoledne se objevily informace o mrtvém studentovi. Oficiální zprávy z rádia a televize byly patřičně tendenční. Měli jsme však pocit, že to asi nebude jen tak, když se o tom pořád mluví.

Teprve v pondělí se informace o tom, co se doopravdy v Praze dělo, začaly šířit. Nejprve se objevily letáky, a pak začali přijíždět účastníci z řad studentů, herců...

My jsme chodili cinkat klíči před divadlo. Řada lidí už ale jezdila do Prahy na Václavák a přivážela nové informace.

Přáli jsme si, aby se převrat konečně povedl ale...

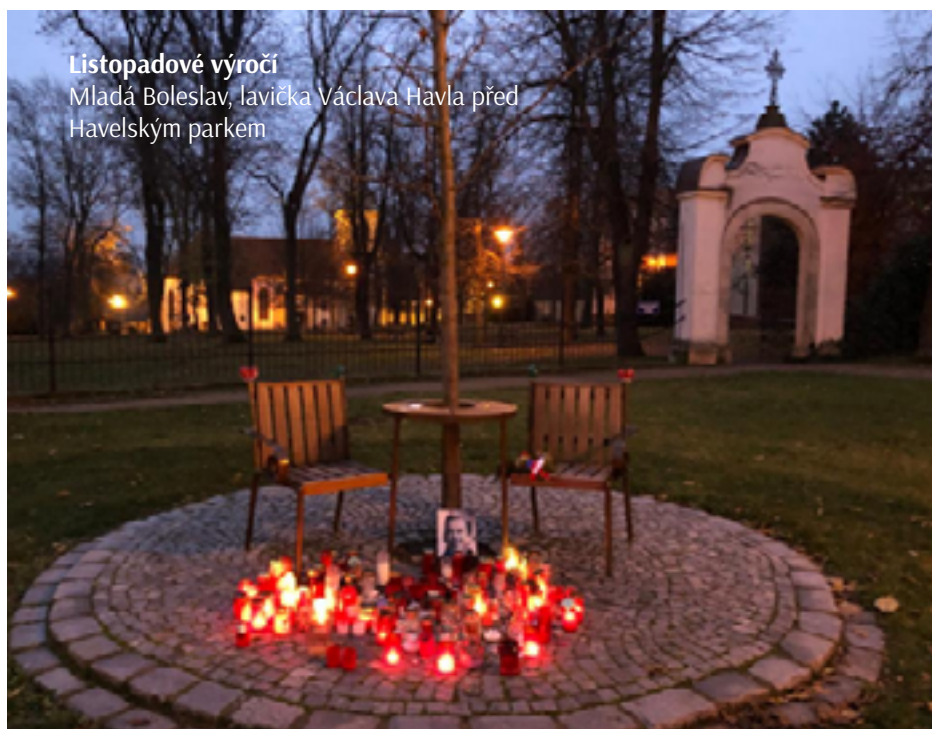
Viděl jsem soudruhy, kteří strhávali letáky. Věděl jsem o milicích, které vyrazily na pomoc Praze. Také ve zprávách v televizi se četly dopisy, které posílaly pracovní kolektivy nebo Brigády socialistické práce na podporu stávajícího vedení a Strany, které demonstrace odsuzovaly, aniž by věděly, co se v Praze doopravdy stalo.

Báli jsme se, aby to nedopadlo jako po roce 1968. V Mladé Boleslavi byla plná kasárna sovětských vojáků.

Nejistota byla veliká. Ulevilo se nám, až když komunisté rezignovali a Václav Havel byl zvolen prezidentem.“ (V té době mi bylo 42 let.) ●

Listopadové výročí

Mladá Boleslav, lavička Václava Havla před Havelským parkem

ZAMYŠLENÍ NAD ELEKTRÁRNAMI

V rámci hodin fyziky paní profesorky Dany Cymorkové jsme se zabývali různými typy elektráren.

TEXT: Klára Marková, Jakub Škvrna 3.A

**Obnovitelnost
zdrojů**

To, co je v Evropské
unii průměr, dáme s
Kyprem a Ukrajinou
dohromady.

Ve skupinách jsme vypracovali prezentace, v nichž jsme popsali, jak jednotlivé elektrárny fungují, jaké jsou jejich výhody a nevýhody, četnost jejich zastoupení u nás i ve světě.

Práce studentů 3. A : V článku byly použity výňatky z prací Natálie Huškové, Tomáše Kratochvíla, Jaroslava Loudy, Kláry Markové a Jakuba Škvřny.

NEJČETNĚJŠÍ
JSOU U NÁS
ZASTOUPENY
SOLÁRNÍ ELEK-
TRÁRNY.

Po prezentacích následovala diskuze, jejímž prostřednictvím jsme se snažili odpovědět na otázku: „Která elektrárna je nejlepší?“ Projekt jsme zakončili úvahami, v nichž každý student shrnul poznatky o situaci ohledně elektráren v České republice a představil svůj vlastní názor. Jak jednotlivé elektrárny obstály? Která z nich je nejlepší?

Podle dat evropského statistického úřadu EUROSTAT z roku 2019 více než polovina energie (57 %) vyrobené v ČR pochází z tepelných elektráren, více než třetina z jaderných elektráren (35 %) a zbytek (8 %) pochází z obnovitelných zdrojů. Průměrná čísla v Evropské unii ukazují, že z obnovitelných zdrojů pochází zhruba třetina elektrické energie (30 %) v EU, což je přibližně 4krát více než v ČR. To, co je v Evropské unii průměr, dáme s Kypru a Ukrajinou dohromady.

V České republice se nachází dvě jaderné elektrárny, Temelín a Dukovany. První provozovanou jadernou elektrárnou na našem území byla elektrárna Dukovany. Naše druhá jaderná elektrárna Temelín je elektrárna s největším instalovaným výkonem (2 164 MW) v Česku.

V Čechách a na Moravě jsou hojně zastoupeny vodní elektrárny. Máme 12 velkých vodních elektráren (např. Dlouhé stráně, Dalešice, Orlík, Slapy aj.) a několik desítek malých vodních elektráren (např. Prácheň, Troja aj.).

V současné době se u nás nenachází žádná geotermální elektrárna (uvažovalo se o výstavbě v Liberci, Semilech, Litoměřicích).

Dále se u nás nachází okolo 80 větrných elektráren.

Nejčastěji jsou u nás zastoupeny solární elektrárny (několik desítek tisíc). Mezi nejvýkonnější patří např. Fotovoltaická elektrárna Ralsko, Solární elektrárna Vepřek, Fotovoltaická elektrárna Ševětín aj.

Posledním typem elektráren jsou tepelné elektrárny, kterých se u nás v současné době nachází 27 (např. Pruněrov, Počerady aj.).

Toto složení české energetiky zapříčiňuje velké zdroje hnědého uhlí v oblasti podkrušnohorské a ostravské či vhodné podmínky pro stavbu jaderných elektráren Temelín a Dukovany. Energie vody se u nás využívá hlavně na Vltavě – díky svým velkým vodním nádržím, které zapříčiňuje velký průtok. Fotovoltaiky se využívá hlavně na slunečné jižní Moravě.

Co člověk to názor. Tři různé odpovědi na otázku: „Která elektrárna je nejlepší?“

Jsem zastánkyní jaderných elektráren, protože podávají největší výkon. I přes pár negativ jako je radioaktivní odpad, který produkuje, vysoké náklady na stavbu, nebo fakt, že palivem je neobnovitelný zdroj, mi přijdou jako nejlepší investicí ze všech elektráren pro masivní výrobu energie.

Natálie Hušková

Dle mého názoru je nejlepším typem elektrárny geotermální elektrárna. Je velmi ekologická díky minimální produkci škodlivin (oxid uhličitý a síra) a navíc šetří ostatní zdroje energie a zabírá malou plochu. Z hlediska finanční stránky jsou i provozní náklady nízké. Bohužel ale výstavba vyžaduje specifickou lokalitu, která se v České republice nenachází. S každým novým vrtem do Země se vystavujeme riziku vzniku zemětřesení.

Klára Marková

Dle mého názoru nelze říct o jedné elektrárně, že je ideální. Každá má své výhody i nevýhody. Nejlepší cestou je dle mého využít výhod každé ➡

S KAŽDÝM
NOVÝM VRTEM
DO ZEMĚ SE
VYSTAVUJEME
RIZIKU VZNIKU
ZEMĚTŘESENÍ.

a zaměřit se tedy na vhodnou kombinaci různých druhů elektráren. Záleží samozřejmě na přírodních podmínkách, ale také na šikovnosti státu a potřebných lidí, jakým způsobem dokážou využít terénu a podmínek, které na našem území jsou.

Jaroslav Louda

Žádná elektrárna není jednoznačně nejlepší. Každá má své pro a proti. Anglický spisovatel Graham Greene řekl: „Svět není černý a bílý. Spíš jako černá a šedá.“ Tato věta elektrárny docela vystihuje. Co si o elektrárnách myslíte vy? Postavíme jednou dokonalou elektrárnu? ●

SVĚT NENÍ ČERNÝ
A BÍLÝ. SPÍŠ
JAKO ČERNÁ A
ŠEDÁ.

Temelín

Elektrárna s největším instalovaným výkonem (2 164 MW) v Česku.

Geotermální energie

Jedna z četných geotermálních islandských elektráren. U nás se v současnosti nenachází žádná. (uvažovalo se o výstavbě v Liberci, Semilech, Litoměřicích).

INTERVIEW

SE ŠTĚPÁNEM ŠVEJDOU

OZOBOTI

PŘI VÝUCE IKT

Štěpán Švejda, jakožto kapitán našeho florbalového mužstva Bakers, je bezpochyby jednou z výrazných osobností celého týmu. Dnes však florbal vyměníme za programování Ozobotů.

TEXT: **Klára Marková 3.A**

LOŇSKÝ ROČNÍK
BYL ZAMĚŘEN
NA ROBOTICKÉ
RUCE A JEJICH
VYUŽITÍ VE
VÝROBĚ NA
AUTOMATIZO-
VANÉ Lince.

V loňském školním roce jsi se účastnil třetího ročníku Studentského technického projektu. Jak jsi se k akci dostal?

K projektu jsem se dostal díky paní profesorce Bořkovcové, která nám účast na projektu nabízela v rámci hodiny informatiky. Loňský ročník byl zaměřen na robotické ruce a jejich využití ve výrobě na automatizované lince.

Splnil projekt Tvá očekávání?

Upřímně, z počátku jsem od projektu očekával něco trochu jiného, mimo jiné užívání modernějších technologií. Přestože se ale projekt nakonec odvíjel trochu jinak, než jak jsem předpokládal, své účasti ani v nejmenším nelituji. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavých informací. Učitelé z různých škol nám vysvětlovali, na jakých základních principech roboti fungují, a dokonce jsme podle stavebnice skládali i vlastní robotickou ruku, kterou jsme bohužel kvůli pandemii nedokončili.

Podle čeho jsi vybíral téma své maturitní práce?

Vše byla hezká shoda okolností. Ve třetím ročníku jsem se účastnil již zmíněného projektu zaměřeného na roboty, v rámci něž jsme šli na exkurzi do Škoda Auto. Roboti, které jsme si během exkurze prohlédli, fungují na stejném principu jako Ozoboti. Robot sleduje určitou čaru na zemi a podle příkazů ví, kam má jet. Ve stejné době začínala v rámci výuky Ozoboty využívat i paní profesorka Bořkovcová. Shodou okolností zaškolení pedagogů v problematice Ozobotů u nás na škole měl na starosti můj táta. Paní profesorka Bořkovcová věděla, že k tématu mám blízko, a tak mi navrhla toto téma i zpracovat formou maturitní práce.

Máš nějaký tip, jak postupovat při výběru maturitní práce?

Žádný vyzkoušený tip nemám, protože k práci jsem se dostal úplně náhodou. Určitě je důležité najít si něco, co člověka opravdu zajímá. Samotná práce je pak o dost snazší, protože člověk nedělá pouze to, co musí. ➡

JEDNÁ SE O ASI
TŘÍCENTIMET-
ROVÉHO, KULO-
VITÉHO ROBOTA
SE ZABUDOVA-
NÝM SNÍMAČEM
BAREV, KTERÝ
SE POHYBUJE
POMOCÍ KOLE-
ČEK.

A co jsou Ozoboti?

Ozobot je pomůcka pro výuku, která se díky hravé formě nejvíce uplatňuje na prvním a druhém stupni základní školy. Jedná se o asi třicetimetového, kulovitého robota se zabudovaným snímačem barev, který se pohybuje pomocí koleček. Ozobot má schopnost jet po dané čáře, pozná křižovatky i různé barvy. K jeho ovládání je vyvinuto velmi zjednodušené programovací prostředí. Program pro ovládání robota vzniká řazením za sebou jednotlivých příkazů, které jsou formou jakýchsi „puzzle“.

Kde se s Ozoboty můžeme setkat?

S Ozoboty se můžete setkat i u nás ve škole při výuce informatiky. Dále se roboti, kteří fungují na stejném principu jako Ozoboti, užívají ve Škoda Auto k přepravě materiálu.

Co je v rámci maturitní práce Tvým praktickým výstupem?

Mou praktickou částí bude vedení jedné vyučovací hodiny, jejímž cílem bude vysvětlení základních principů algoritmizace. Znalosti algoritmických principů jsou

pro programování klíčové. Robot musí mít veškeré pokyny, které má provést, jasně nadefinované. Studentům se budu mimo jiné snažit vysvětlit význam cyklů v programování. Pokud by měl robot nějakou činnost vykonat několikrát za sebou, nepíše se příkaz extra pro každou operaci, ale využije se právě příkaz cyklu s „opakuj xkrát“, kde se daná činnost zadává pouze jednou. Při práci se hojně využívá matematika, různé funkce, posloupnosti.

V čem tedy bude spočívat Tvůj konečný výstup?

Hmotným výstupem mé práce budou mapy pro Ozoboty. Studenti během vyučovací hodiny dostanou Ozobota a mapu. Jejich úkolem bude na základě výkladu vytvořit program, pomocí něhož se Ozobot umístěný na mapě dostane ze startu do cíle. Takovýchto map, s jednoduchými úkoly, vytvořím pro studenty hned několik.

Máš představu, jakým směrem se budeš ubírat po maturitě?

Po absolvování gymnázia bych určitě chtěl jít na nějaký technický obor. Momentálně mám v plánu účastnit se třech ➡

ZNALOSTI ALGORITMICKÝCH PRINCIPŮ JSOU PRO PROGRAMOVÁNÍ KLÍČOVÉ.

on-line dnů otevřených dveří. Chtěl bych se dostat na ČVUT. Spíše než obor mám vizi své práce snů. Chci vytvářet něco nového, nějaké nové postupy, přístroje. Vše jsou ale pouze spekulace, přirozeně nevím, kam mě vítr zavane.

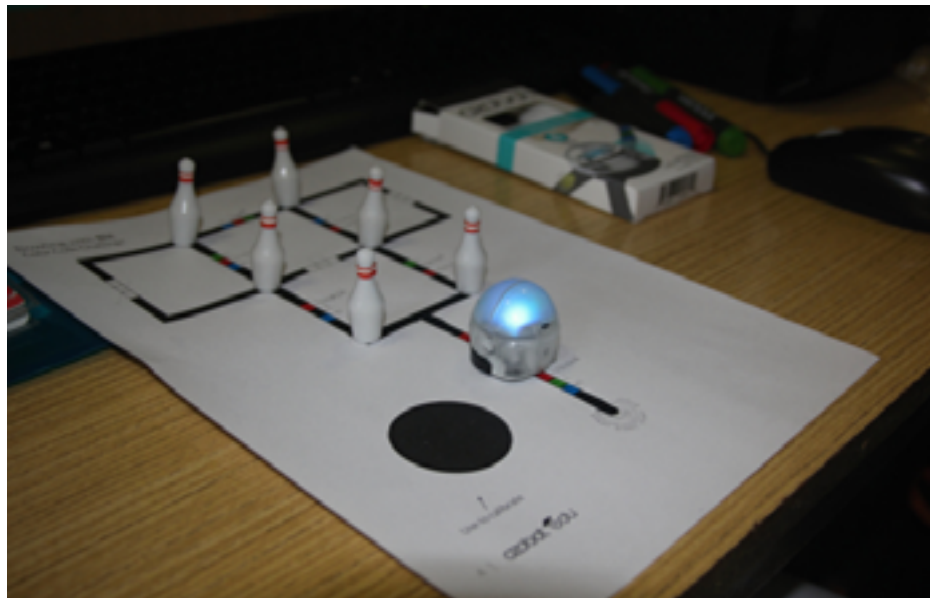
Přeji Ti hodně úspěchů do budoucna,

aby štěstěna vždy stála při Tobě a mnoho sil, abys svou zajímavou práci dotáhl do zdárného konce.

Moc děkuji.

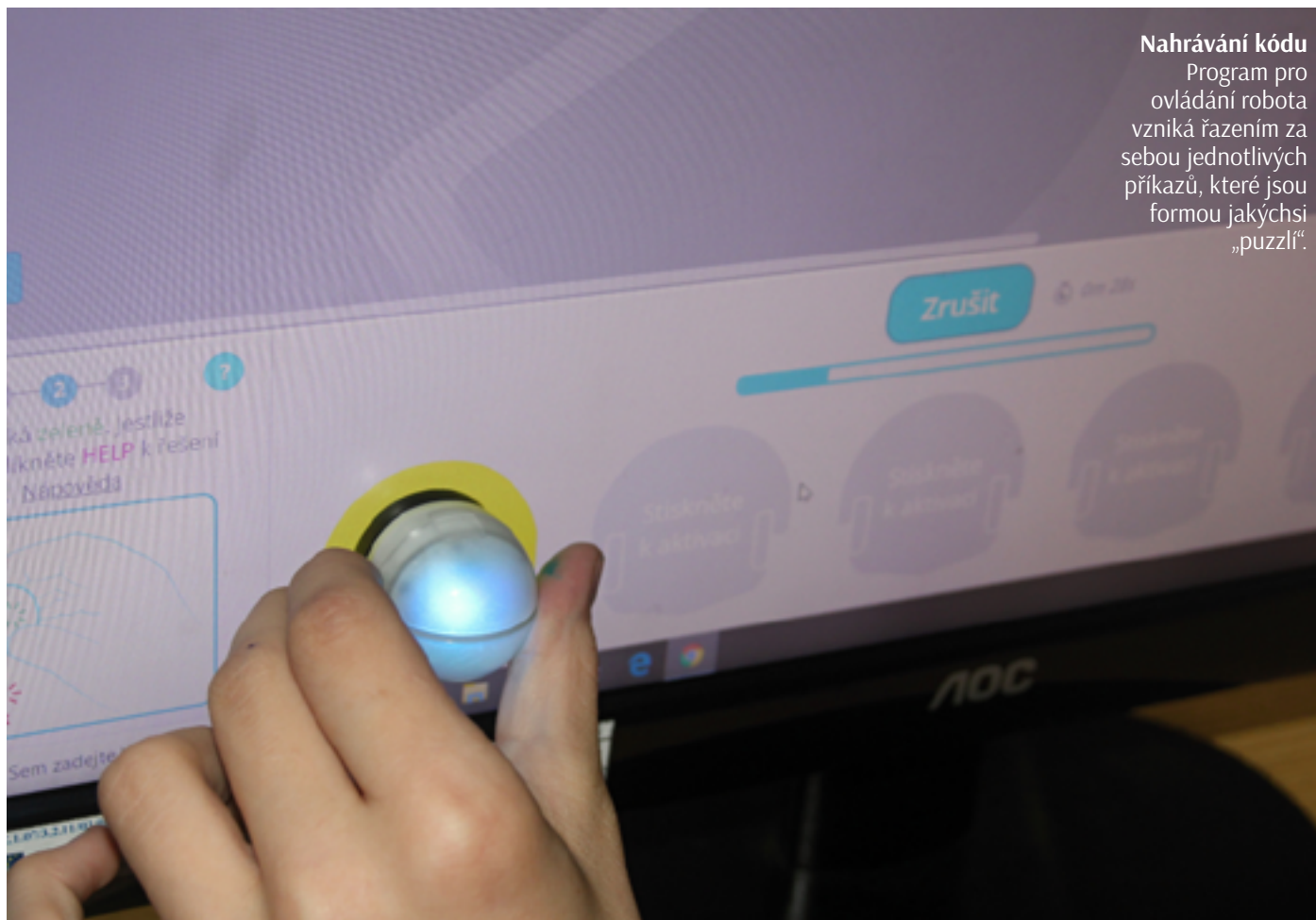
Kdo ví, třeba o Tobě za pár let uslyšíme, jako o dalším Teslovi :)

To by bylo hezké. (Štěpán se směje.) ●

Mapy

Ozobot má schopnost jet po dané čáře, pozná křižovatky i různé barvy.

Nahrávání kódu

Program pro ovládání robota vzniká řazením za sebou jednotlivých příkazů, které jsou formou jakýchkoli „puzzle“.

PŘÍPAD MÝDLOVÉ VŮNĚ

5.
DÍL

„Ty jsi z toho něco vydedukovala?“ zeptal jsem se jí hned, jak to bylo možné, tedy před kabinetem.

TEXT: Sofie Anna Janebová 3.0

„Ty jsi z toho něco vydedukovala?“ zeptal jsem se jí hned, jak to bylo možné, tedy před kabinetem.

„Mám jednu, dvě teorie, ale ty nemusí být úplně správné. Uvidíme, zda nám pomůže pan profesor.“ řekla a zaklepala. Vešli jsme do kabinetu. V zadní části místnosti jsme spatřili černovlasého muže, který se krčil nad nějakou písemkou. Pozdravili jsme a pan profesor k nám vzhledl. Vypadal ustaraně.

„Dobrý den. Přišli jsme za panem profesorem Marešem. To jste vy?“ vysvětlila naši návštěvu Dominika.

„Ano, pojďte se posadit.“ ukázal nám na dvě židle.

„Vlastně jsme přišli kvůli Ondřejovi Vávrovi. Chceme se zeptat jen na pár otázek. Už mám několik teorií, teď chci pouze zjistit, která je ta správná.“ začala rozhovor Dominika a zmínkou o tom, že už je pravdě na stopě, profesora uklidnila.

„Budu se vás muset zeptat na otázky trošku více z minulosti. Doslechla jsem se, že Ondřej Vávra šikanoval. Kdo byl nejčastějším terčem?“

„Asi nejčastější obětí byl Filip Řezníček. Důvod šikany byly asi velmi dobré

známky.“ informoval nás pan profesor.

„Nevyzná se náhodou Filip v mykologii?“ zněla druhá otázka, která mi do těch ostatních moc neseděla.

„Ne, moc ne. Ve třídě ale máme jiného experta přes houby, Stanislava Jandu.“ vypověděl pan profesor Mareš.

„Děkuji, to bude zatím vše.“ zvedla se Dominika.

„Je nějaká šance, že ten případ vyřešíte?“ zeptal se na oplátku pan profesor Dominiky.

„Je velká naděje. Na shledanou!“ ukončila konverzaci.

„Máme štěstí, že ve 3. O znám jednu spolehlivou žačku. Hodně nám pomůže.“ prohodila, když jsme odcházeli ze školy. V budově už by nám podle Dominiky stejně nic nepomohlo.

„Takže ty už vlastně víš, co se stalo a proč?“ uvědomil jsem si.

„Dalo by se to tak říct.“ odpověděla.

„Tak jak to tedy bylo?“ naléhal jsem.

„Nejsem si ještě úplně jistá, ale neboj, až nastane ten správný čas, možná se to dozvíš.“ napínala mě. A já, jelikož jsem věděl, že je velice těžké z ní něco vydolovat, jsem raději mlčel. ●

STIPENDIA A NADACE

I student si občas zaslouží finančně podpořit. Pro tento účel na gymnáziu existovala řada podpůrných fondů.

TEXT: **prof. Futtera**

PŘÍMO NA
GYMNÁZIUM
FUNGOVAL
TZV. PODPŮRNÝ
FOND, ROZMNO-
ŽOVANÝ KAŽ-
DOROČNĚ DARY
Z ŘAD UČITELŮ,
STUDENTŮ, ALE
I BÝVALÝCH
ABSOLVENTŮ.

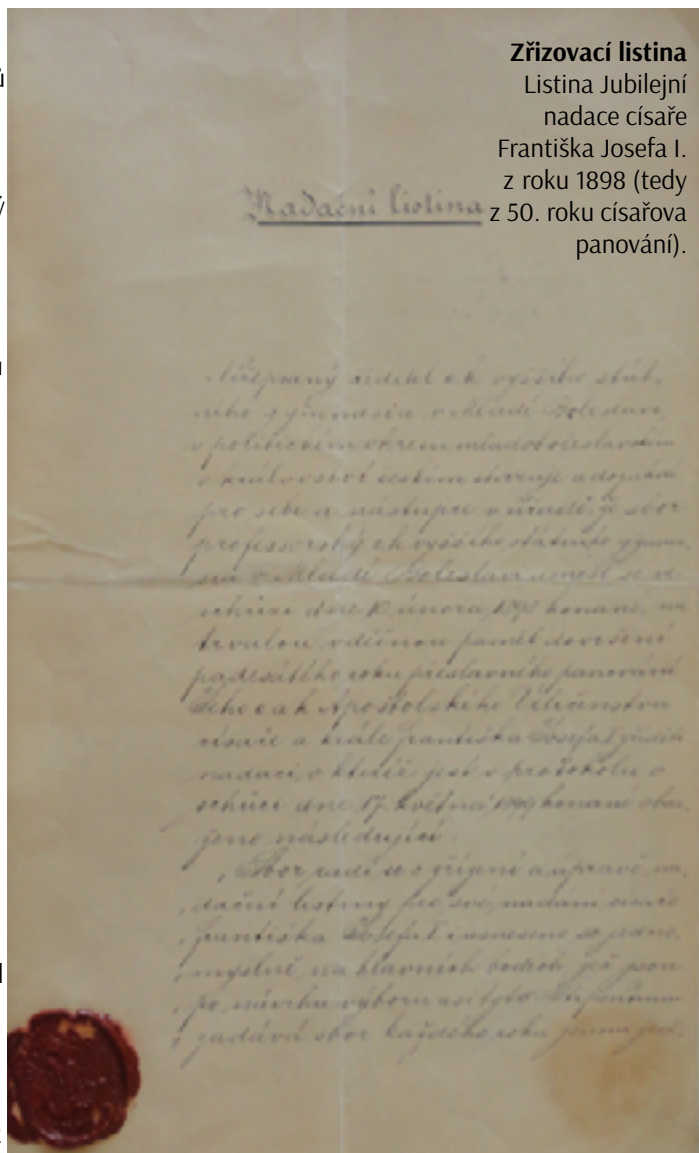
Příspěvky z nich byly určeny dvěma typům žáků: nemajetným a nadaným. O podporu chudých studentů se již v dobách c. k. mocnářství staral mladoboleslavský Spolek pro podporu chudých studujících. Přímo na gymnáziu fungoval tzv. podpůrný fond, rozmnožovaný každoročně dary z řad učitelů, studentů, ale i bývalých absolventů. Prostředky z něj sloužily např. k nákupu šatstva a učebnic či pořízení obědů.

Pokud však po sobě některý z pedagogů či absolventů chtěl zachovat trvalejší památku, vytvořil celé studentské nadání. V praxi složil větší obnos, za nějž byly nakoupeny cenné papíry. Mezi studenty pak putoval výnos z úroků. Takto na své působiště pamatovali ředitel Jan Placek či učitelé Antonín Hobl a Ferdinand Strejček. Nadání však mohlo být i výsledkem kolektivní sbírky, jako tomu bylo u zřízení Jubilejní nadace císaře Františka Josefa I.

K přiznání stipendia ovšem bylo nutno splnit různorodé podmínky. Zmíněná Jubilejní nadace byla určena k podpoře „mravného, pilného a chudého žáka ústavu“, podporu z Fondu profesora Antonína Hobla si bylo možno vysloužit za vynikající prospěch z českého jazyka a Nadání Šnýdrovo mohl čerpat pouze žák z Katusic. Jak poznamenal roku 1939 ředitel Bohumil Sládeček, toto nadání „není již několik let udělováno, neboť není na ústavě žáka z Katusic“. Velkou ránu pro všechna stipendia přinesla druhá světová válka. Podstatnou část jejich jmění totiž roku 1942 zabavil úřad říšského protektora.

Zřizovací listina

Listina Jubilejní nadace císaře Františka Josefa I. z roku 1898 (tedy z 50. roku císařova panování).

Zdroje:

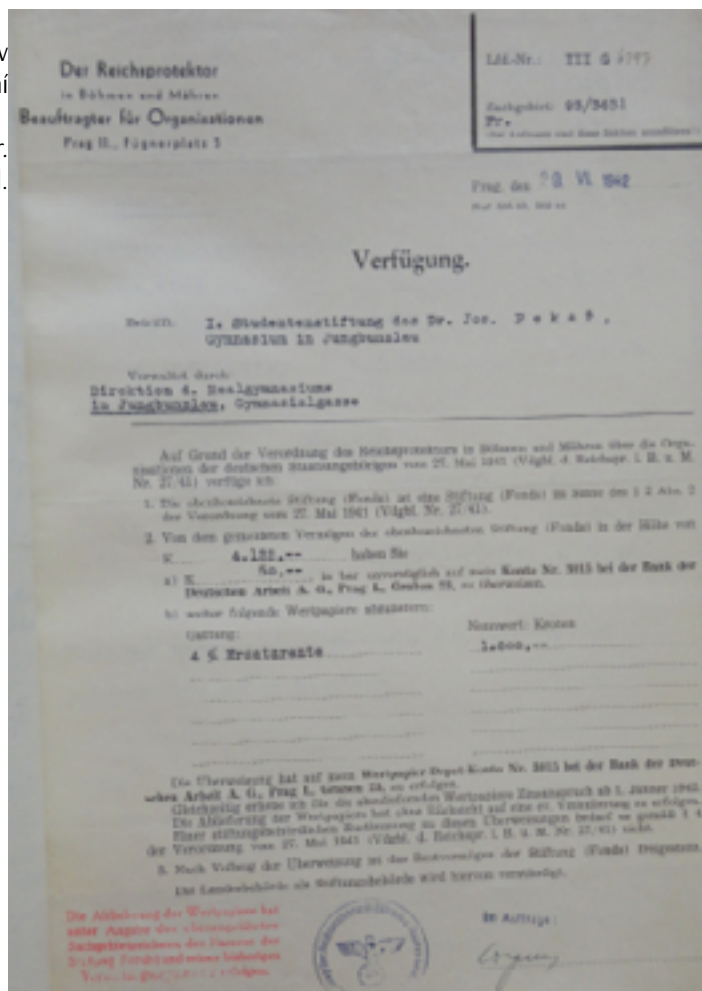
Gymnázium Dr. Josefa Pekaře Mladá Boleslav
– spisovna, složka Historie gymnázia, První studentské nadání.

Výroční zpráva Státního gymnasia Dr. Josefa Pekaře za školní rok 1938–1939. Red. B. Sládeček, Mladá Boleslav 1939, s. 21–23.

Faktický konec též nadace ➔

Úřad říšského protektora se hlásí o svůj díl.

JUBILEJNÍ NADACE BYLA URČENA K PODPOŘE „MRAVNĚHO, PILNÉHO A CHUDÉHO ŽÁKA ÚSTAVU“.

ŠKOLNÍ KOLO 50. ROČNÍKU DĚJEPISNÉ OLYMPIÁDY

Téma: „Labyrintem barokního světa (1556–1781)“

přineslo tyto výsledky:

v I. kategorii

- zvítězila **Markéta LINDÁKOVÁ** (4. O),
2. místo obsadila **Sofie Anna JANEBOVÁ** (3. O)
a 3. místo získala **Anna KRÁLIKOVÁ** (4. O);

v II. kategorii

- zvítězila **Klára MARKOVÁ** (3. A),
2. místo obsadil **Martin TYKVA** (3. B)
a 3. místo si rozdělili
Jan MOTYČKA (2. B), **Lukáš VLČEK** (1. A) a **Jan VRÁNA** (7. O).

STUDENTKY O DOBROVOLNIČENÍ:

PŘINÁŠÍ TO DOBRÝ POCIT SMYSLUPLNOSTI

**Studentky 3.B Lída Kusá a
Karolína Soukupová se na jaře
letošního roku po uzavření škol
rozhodly uspořádat sbírku pro
seniory.**

TEXT: **Jakub Škvrna 3.A**

Sbírkou také s pomocí Dobrovolnického centra při Klaudiánově nemocnici dokončily a dárky na oddělení následné péče Klaudiánovy nemocnice společně předaly. Organizátoři soutěže Boleslavsko hledá talent si jejich akce všimli a udělili jim čestné ocenění ve zvláštní kategorii, které jim osobně předala herečka Chantal Poullain. O tom, proč se rozhodly pomoci právě seniorům, a co jim dobrovolničení přináší, se dočtete na následujících řádcích.

Čemu se přesně věnujete?

Při běžných okolnostech, kdy není omezený pohyb a zakázané návštěvy ve zdravotnických a sociálních zařízeních, chodíme minimálně jednou týdně za dětmi do Dětského centra Klaudiánovy nemocnice. Jeho hlavní činností je poskytování sociálního a výchovného zázemí dětem od narození do 5 let, o které se rodiče nemohou nebo nechťejí starat. Hlavním cílem centra je co nejrychleji vyřešit situaci dětí, a to buď tím, že se vrátí k vlastním rodičům, nebo adopcí či pěstounskou péčí. My se konkrétně věnujeme těm nejmenším, ale občas se naskytne příležitost pomoci i s těmi většími dětmi.

Jak dlouho?

Do centra docházíme už více než rok.

Co Vás k tomu přivedlo?

Lída: Chtěla bych studovat psychologii a uvědomila jsem si, že pomáhání lidem by mě naplňovalo a v budoucnu bych tuto aktivitu ráda spojila i se svou prací. Napadlo mě, že bych si mohla najít nějakou praxi již nyní, abych si vše zažila a zjistila, jaká je realita. Ráda bych se s lidmi, hlavně dětmi, naučila komunikovat, což jsem si také již vyzkoušela tím, že trénuji malé děti a učím je základy badmintonu. Také se mi moc líbila myšlenka konkrétní pomoci někomu. Když jsem zjistila, že při Klaudiánově nemocnici působí Dobrovolnické centrum, rozhodla jsem se oslovit jejich koordinátorku a nakonec jsem zůstala a pomáhala s těmi nejmenšími.

Kája: Připadalo mi, že mám hodně volného času a chtěla jsem jej využít nějak smysluplně. S dobrovolničením už mám nějaké zkušenosti, a tak jsem se rozhodla ten čas využít tímto způsobem. S Lídou jsme se o této činnosti bavily, ale dopředu jsme si nic neplánovaly a náhodou jsme se pak setkaly v kanceláři koordinátorky Dobrovolnického centra.

Na jaře byla celostátní karanténa, využily jste nějak ten čas k tomu dobrovolničení?

Lída: Když nám zavřeli školy, tak jsme se s Karolínou rozhodly uspořádat takovou akci, šlo o sbírání drobných rukodělných výrobků. Byly to různé výtvary ➤

. HLAVNÍM
CÍLEM CENTRA
JE CO NEJRYCH-
LEJI VYŘEŠIT
SITUACI DĚTÍ,
A TO BUĎ TÍM,
ŽE SE VRÁTÍ
K VLASTNÍM
RODIČŮM, NEBO
ADOPCÍ ČI
PĚSTOUNSKOU
PÉČÍ.

z papíru, malovaná přáníčka, obrázky apod. Tyto výrobky jsme průběžně sbíraly mezi známými a jejich známými, dětmi, které trénují, a přidali se i další lidé, kteří se o sbírce dozvěděli. Osobně jsme je pak po rozvolnění v létě mohly předat seniorům na oddělení následné péče v Klaudiánově nemocnici. Seniori byli, jsou a budou nejohroženější skupinou, proto jsme se v tom čase rozhodly pomoci a hlavně potěšit právě je a myslím, že tato akce měla úspěch. Rozhodly jsme se proto udělat jim radost i nyní před Vánocemi.

Jaké byly od nich reakce?

Kája: No, musím přiznat, že jsme se těch reakcí trochu bály. U těch starých lidí se nikdy neví, jakou budou mít náladu, jestli budou chtít někoho vidět, nebo jestli jsou spíše raději sami. Ale vesměs ty reakce byly pozitivní. Bylo to podobné jako v tom Dětském centru. Byli rádi, že tam přišel někdo, koho nikdy předtím neviděli, neznali.

Lída: No a pak, když jsme jim říkaly, že ty výrobky vyráběly hlavně děti, tak měli obrovskou radost a byli neskutečně šťastní. To bylo skvělé a taky dojemné! Všichni, se kterými jsme se setkaly, tak byli moc rádi a chtěli si povídat. Bylo vidět, jak jsou vděční za každou návštěvu, za všechny, co se za nimi na chvíli zastaví. Proto pořádáme i tento další vánoční projekt, jehož prostřednictvím bychom jim chtěly udělat radost a navodit vánoční atmosféru.

Čekaly jste takové pozitivní reakce?

Lída: Obávaly jsme se toho, jak nás přijmou. Myslím si, že tihle lidé jsou hodně rozdílní, někteří by si povídali, jiní chtějí mít svůj klid, někteří mají strach z cizích lidí. Zkrátka není jisté, jak přivítají někoho, koho nikdy neviděli, ale ty reakce byly neskutečné!

Kája: No a představ si, že někteří tam jsou i přes půl roku. Osobně si nedovedu představit, že jsem víc jak půl roku zavřená mezi čtyřmi stěnami s jedním oknem a většinu času tam trávím sama.

Když to porovnáte s dobrovolničením v dětském centru, kde se nacházejí lidé z úplně opačného stádia života, v čem jsou ty rozdíly? V čem je to jiné?

Kája: U těch dětí se to může zdát veselejší. Jsou malí, život před sebou. Jsou plní síly, energií atd. Kdežto u těch seniorů, a ještě k tomu na té ONP (oddělení následné péče – pozn. red.)

je to chvílkami možná i depresivní. Ten člověk už je na tom většinou i hodně špatně, ale na druhou stranu, když se ti podaří mu zlepšit náladu, když se i jenom usměje nebo se třeba i rozpovídá, i když na začátku setkání moc nechce, tak je to pro tebe možná i víc, než když si hraješ s malým dítětem. Ten pocit, když se ti to povede a to, že jsi tomu člověku zlepšil den, náladu nebo i třeba jenom chvílku, je mnohem silnější.

A do budoucna plánujete dobrovolničit více v ONP nebo spíše zůstanete v tom Dětském centru, či to budete nějak střídat?

Lída: Určitě bychom chtěly pořád pravidelně chodit k dětem, ale ty akce, sbírky, bychom směřovaly spíše k seniorům, protože se domnívám, že ti to potřebují víc. Ne, že by děti nepotřebovaly dárky, ale myslím si, že obecně lidé na ně více slyší a děti dostávají spoustu dáreků od různých firem, sponzorů apod. Naproti tomu na seniory se až tak moc nemyslí, jsou z mého pohledu odsouváni na okraj. Proto bychom chtěly tyto akce primárně zaměřit na ně.

Kája: Co si budeme povídat, Vánoce jsou hlavně o dětech... Někteří seniori už jsou i takoví mrzutí. Tudíž, když bys chtěl oslovit veřejnost s nějakou sbírkou, tak máš i mnohem větší obavy z toho, jestli se to ujme... „Ale zatím to vypadá nadějně,“ dodává Lída.

Za vaši dosavadní činnost jste v rámci soutěže Boleslavsko hledá talent dostaly čestné ocenění. Co to pro vás znamená?

Lída: Znamená to pro nás opravdu hodně. Dobrovolnické centrum při Klaudiánově nemocnici je poměrně velké, je v něm docela dost dobrovolníků a to, že jsme byly vybrány na nějakou cenu a že jsme ji i dostaly právě my, je fajn, moc nám to udělalo radost. Je to pro nás i povzbuzení, abychom v tomto duchu pokračovaly dál. Když se o nás teď hodně psalo a mluvilo, tak bychom toho chtěly využít a doufáme, že díky tomu budeme více v povědomí veřejnosti a možná to přiměje i více lidí, aby se do vánoční sbírky zapojili. Doufáme, že se nám ty projekty podaří více rozběhnout.

Kája: Spíš nám to tedy pomůže z toho propagačního hlediska. Jsme moc rády, že si té naší práce všiml i někdo jiný než jen ti lidé, kterým pomáháme. Ale ta propagace, je tu hodně důležitá a možná že to ➤

OSOBNĚ SI
NEDOVĚDU
PŘEDSTAVIT,
ŽE JSEM VÍC
JAK PŮL ROKU
ZAVŘENÁ
MEZI ČTYŘMI
STĚNAMI S JED-
NÍM OKNEM A
VĚTŠINU ČASU
TAM TRÁVÍM
SAMA.

přiměje i někoho dalšího pomoci.

Cenu vám předávala Chantal Poullain, česko-francouzská herečka, která vede nadaci ARCHA a v rozhovoru s vámi řekla: „Můj život má smysl, když poznám, kdo potřebuje moji pomoc“. Co to dobrovolničení přináší vám?

Kája: Mně osobně to přináší pocit, že jsem někoho potěšila. A také jsem ráda, že jsem svůj čas strávila nějak kvalitně a moc mě to baví.

Lída: Pomoc lidem mě opravdu hodně naplňuje a mám dobrý pocit z toho, že jsem mohla někoho potěšit a udělat radost. Teď, když jsem to zažila a zjistila, jaké to je, tak v této aktivitě chci určitě pokračovat.

Na Vánoce pořádáte akci pro seniory na Oddělení následné péče (ONP). Co to je

a jak se do ní můžeme zapojit?

Lída: Společně s Karolínou a za pomoci koordinátorky Dobrovolnického centra při Klaudiánově nemocnici jsme se rozhodly, že uspořádáme tuto sbírku, o které jsem se již zmínila. Je to akce pro seniory, kteří nemohou trávit vánoční svátky s rodinou a musí být i v tento čas v nemocnici. Je to sbírka, kde oslovujeme širokou veřejnost, která se může zapojit tím, že donese dárek, jaký si pacienti z ONP přejí. Chtěly bychom také všem, kdo již přispěli nebo ještě přispějí, moc poděkovat, vážíme si toho.

Tak to by bylo ode mě vše, moc děkuji za rozhovor. Ať se daří!

Také moc děkujeme. ●

O STUDENTSKÉM PARLAMENTU

TEXT: **David Jíra 2.B, PŘEDSEDA STUDENTSKÉHO PARLAMENTU**

VE STŘEDU
18. 11. SE
SEŠLO PŘED-
SEDNICTVO
STUDENTSKÉHO
PARLAMENTU A
VEDENÍ GYMNÁ-
ZIA.

Vážení profesori, milí spolužáci, jistě jste si všimli, že v letošním roce přicházíme ve studentském parlamentu se spoustou změn. Prvotně se snažíme, abychom parlament zviditelnili. Věřím, že někteří možná dosud ani nevěděli, že na gymnáziu nějaký parlament vůbec funguje. Což je nešťastné, vzhledem k tomu, jaká síla a potenciál se v něm skrývá. Studentský parlament si představuji jako pomyslný most, který spojuje profesorský i studentský břeh. Tuto funkci vnímám jako hlavní. My jsme ti, kteří obhajují Váš názor ve škole i mimo ni. V listopadu jsme společně s kolegy v parlamentu napsali Otevřený dopis řediteli gymnázia, ve kterém jsme zmínili body, které nám na distanční výuce nevyhovovaly nebo nám nebyly úplně jasné. Spolu s dopisem jsme vedení školy předali i výsledky z dotazníku, který jste jistě každý vyplnili nebo alespoň zaregistrovali :)). V moment, kdy jsme dopis odeslali, se strhla velká diskuze, kterou asi každý z Vás více či méně zaznamenal. Trochu mě mrzí, že někteří profesori tlumočili otevřený dopis každý po svém. Nicméně naším cílem bylo zřídit otevřený dialog mezi SP a mezi vedením

školy. Tak se i stalo. Ve středu 18. 11. se tedy sešlo předsednictvo studentského parlamentu a vedení gymnázia. Společně jsme se podívali na body, které jsme v dopisu zmínili a našli řešení, které vyhovělo oběma stranám. Prostřednictvím toho článku bych chtěl poděkovat panu řediteli a oběma zástupcům, že si na nás udělali čas. Vítězství, které se dostavilo hned po odeslání dopisu, je to, že se samotní profesori začali mnohem více ptát na to, jestli jsme s výukou spokojeni či zda bychom na ní něco nevylepšili. Děkuji všem profesorům, kteří se snaží společně s žáky zefektivnit online výuku. Věřím, že se již brzy všichni uvidíme ve škole a žádné podobné záležitosti už dlouho nebudeme muset řešit.

Závěrem bych dodal, že všem doporučuji sledovat parlamentní Instagram a naše jiné sociální sítě, na kterých se snažíme přiblížit podstatu a smysl celého parlamentu. Také bych ještě jednou rád poděkoval vedení a profesorskému sboru, že nám vyšly vstříc! Nesmím opomenout ani členy samotného studentského parlamentu, děkuji Vám za spolupráci a věřím, že se již brzy všichni uvidíme! ●

PROČ VĚŘIT NA JEŽÍŠKA

Pokud si dobře vzpomínám, stalo se mi to poprvé na základní škole. Přišla za mnou kamarádka a zeptala se mě na otázku, kterou jsem ve svém věku vůbec od nikoho nečekala. Řekla mi totiž: „Sofi, věříš na Ježíška?“

TEXT: **Sofie Anna Janebová 3.0**

ZKRÁTKA A
DOBŘE, MUSILO
SE TO OVĚŘIT.

Vzpomínám si, že jsem jí tenkrát řekla, že samozřejmě věřím. Proč by se jinak slavily Vánoce, když ne kvůli Ježíškovi? Myslela jsem si tenkrát. Ale ona to tak asi neměla. Podívala se na mě jako na domácí úkol z matematiky, který nikdo nechápe, a začala mě přesvědčovat, že zrovna den předtím viděla mamku, jak balí a schovává dárky a že už ji viděla i minulý rok. No co, namítla jsem, to, že mamka s tatškou taky dávají dárky ještě neznámá, že nějaké nedává taky Ježíšek. Tím jsem se u ní zapsala jako beznadějný případ.

O pár let později jsem už mohla hrdě prohlásit, že jsem nejvěrnější (a možná i nejnaivnější) dítě z naší třídy. Všichni ostatní už totiž Ježíška brali jako holý výmysl. Já jsem na něj ale, světe div se, pořád věřila. Možná i proto, že jsme tenkrát nepobíhali jako diví a neptali se jeden druhého: věříš na Ježíška, věříš na Ježíška? a neměla jsem tak potřebu své přesvědčení měnit. Ježíšek prostě existuje, Země je kulatá a jedna a jedna jsou dvě. To byly moje jistoty. Jak jsem ale rostla, začala jsem o nich pochybovat. Země asi opravdu byla kulatá, protože to říkal Galileo Galilei v seriálu Byl jednou jeden vynálezce. Jedna plus jedna byly dvě, protože mi to řekla paní učitelka. Ale co Ježíšek? Je dostatečný důkaz o tom, že Ježíšek je, to, že mi to říká maminka s tatínkem, kteří mi chtějí udělat na

Vánoce za každou cenu radost? Co když mi nedávají rohlík k snídani bezelstně, ale chtějí mě jím opít? Zkrátka a dobře, musilo se to ověřit. Chtělo to nějaký dobře promyšlený plán, jehož výsledek bude čapnout toho, kdo dává dárky, ať už je to, kdo je to. A první bod byl přirozeně přestat jíst ke snídani rohlíky.

První primitivní způsob byl prostě takový, že na Štědrý večer musím mít vždycky mamku i tatku najednou pod dohledem, zvláště když budeme vyhlížet na balkoně Ježíška. Nemůžu říct, že jsem se nesnažila, ale proti tatkovu argumentu, že „si jenom odskočí a půjde s námi vyhlížet Ježíška“ mohlo takové škvrně jako já tehdy těžko něco dělat. Takže se ten můj plán nepovedl. Ale mě to prostě nepřesvědčilo. Tatka si prostě jenom odskočil a nestihl se vrátit, než zazvonil zvoneček. Dobře. To ještě neznámá, že taky naděluje dárky. Ale bylo jasné, že příště se to musí narafořit jinak. Chytřeji. Tak, aby mě už nemohli takhle jednoduše převést.

Další rok jsem rodičům nechala relativní volnost, aby si mysleli, že se nemusejí ničeho bát. Tím jsem je totiž chtěla dohnat k nějaké chybě, po které bych skočila. Ale důležité bylo, aby mi opravdu věřili. Celé svátky jsem proto mluvila jenom o tom, že *Ježíšek* to má určitě těžké, když nosí všem tolik dárků, že *Ježíšek* musí mít určitě továrnu ➤

JÁ SI NA NĚJ
PROSTĚ POČÍ-
HÁM.

na dárky, protože kde by to jinak všechno sehnal, že Ježíšek umí určitě ty dárky a sebe nějak zmenšit, protože jak by se k nám jinak dostal, když dveře byly zavřené, v krbu byl zapálený oheň a okno bylo jen trochu pootevřené a že Ježíškovi určitě pomáhají andělé, protože by sám určitě tu továrnu neošéfoval, zvlášť, když je ještě miminko. A samozřejmě jsem se rodiče snažila jejich vlastním stylem opíjet rohlíkem. Musím ale přiznat, že jsem v tomto bodu byla donucena k ústupu, protože mamka po několika dnech přestala rohlíky kupovat. A jak to celé dopadlo? Tak, jak byste čekali; rodiče žádnou chybu neudělali. A záhada zůstala nevyřešena.

Adventy následujících roků se nesly v duchu různých "velmi promyšlených a mazaných" úskoků, kterým ale neznámý dárkonoš nepodleh. Vyzkoušela jsem opravdu všechno možné. Například už známé hlídání obou rodičů na Štědrý večer (které jsem uznala za vhodnou taktiku a provozovala ji tedy pravidelně každý rok od doby jejího vymyšlení), nebo taktiku "Tajemství", která se opírala o naprosto nezvratné tvrzení, že pokud rodičům nepřečtu svůj dopis Ježíškovi, zalepím obálku a dám ji za okno, nebudou mít určitě šanci si ho přečíst, protože od chvíle, kdy se moje obálka ocitne za oknem, je pod Ježíškovou ochranou a rodiče na něj nemůžou. Nebo například úplatky v podobě primitivního origami položeného za stromeček a nadepsaného "Ježíškovi". Myslím, že se z toho dá s odstupem času vyvodit jeden závěr; nápady mi rozhodně nechyběly.

Když mi ale bylo zhruba deset let, řekla jsem si, že bych měla začít používat sofistikovanější metody. "Byla jsem moc hodná," řekla jsem si, "ale to se teď změní. Já si na něj prostě počítám. Sednu si pod stromeček do kouta, zakreju se nějakou větví a čapnu Ježíška za pačesy. A abych to měla natrénované, tak si to předtím vyzkouším na Barborce." Tak vznikl můj plán "Peřinka s očima". Jeho details byly tyto: v noci, kdy chodí Barborka, jednoduše nebudu spát, ale budu to jenom hrát. A až někdo přijde ke mně do pokoje, aby mi naplnil punčošku mandarinkami a čokoládovými bonbónky, vezmu baterku, kterou budu mít připravenou pod polštářem, namířím ji na něj, rozsvítím a zakřičím: "Mám tě, Barborko!" Kdyby to byla opravdová Barborka, co nejuctivěji se jí omluvím a zazpívám jí koledu na usmířenou. Kdyby to byla mamka nebo taťka... no... Asi by mi bylo smutno a koledy na usmířenou by zpívali oni.

ALE BUDE TO K
NĚČEMU DOB-
RÉ? ZMĚNÍ SE
VÁNOCE K LEP-
ŠÍMU? A CHCI
TO VŮBEC?"

Nastala noc akce "Peřinka s očima". Nevím, jak dlouho jsem střídala pospávání a chvilky plné ostražitosti, ale najednou jsem zaslechla tlumené kroky, jak se plíží po schodišti nahoru a ke mně do pokoje. Znělo to jako bačkory. Ztuhla jsem. Barborka se mě snaží zmást, pomyslela jsem si, vzala si v šatně maminčiny pantofle. Zrovna jsem ležela tak, že jsem se dívala na zeď, která ležela naproti dveřím. Teď jsem se měla podle plánu co nejtišeji otočit, abych se dívala ke dveřím, a uchopit baterku. Hledám pod polštářem, když vtom jsem si vzpomněla, proč ji tam nemůžu najít. Já ji nechala na stole! Chtěla jsem pro ni doběhnout, ale už bylo pozdě. Dveře pokojíku se otevřely. Nemohla jsem nic dělat, protože bez baterky, své jistoty, jsem si na žádnou akci netroufla. Tak jsem jen špicovala uši. Slyšela jsem akorát, jak kroky míří k místu, kde mám punčochu, pak zase odcházejí a zavírají dveře do mého pokoje. Pro jistotu jsem napočítala do pěti a už jsem letěla k punčoše nahmatat svou nadílku. Záhy jsem zjistila, že jsem dostala očekávané mandarinky a pralinky. Zklamaně jsem se vrátila do postele a usnula. Další den se mi ale lehký spánek vymstil, protože jsem byla tak unavená, že jsem málem usnula o hodinu. A ptáte se, jak to dopadlo na Štědrý večer? Naprosto očekávatelně. Mamka neměla s mým mladším bratrem tolik starostí, aby na mě zapoměla, našla mě a zpod stromečku mě prostě vytáhla. Ani si neumíte představit, jak jsem byla naštvaná.

Tady Vám ovšem musím přiznat, že další roky jsem se vůbec nesnažila zjistit pravdu o Ježíškovi. Řekla jsem si, že je to tak nějak "pod moji úroveň" a že fakt nemám zapotřebí sedět někde v rohu s kamerou a natáčet toho, kdo může za to, že jsou na Vánoce dárky pod stromečkem. Už přece nejsem prcek, ne?

Takhle to bylo až do současnosti. Jenže letos se to trochu změnilo. Nechci říct, že bych zrekapitulovala akci "Peřinka s očima" nebo tak něco. Spíš jsem si řekla: "Dobrá. Už jsem vyrostla z té dětské naivity. Můžu si naprosto upřímně přiznat, že Ježíšek prostě není, stejně jako svatá Barbora nedává pralinky do punčochy a Mikuláš s čerty a anděly mi nenechávají u babičky nadílku, protože já jsem zrovna byla ve škole. Ale bude to k něčemu dobré? Změní se Vánoce k lepšímu? A chci to vůbec?" A na to jsem si odpověděla: "Ne. Nebude to k ničemu dobré. Vánoce se nezmění k lepšímu a já to nechci." Možná jsem ještě duší dítě a tak docela jsem z té naivity nevyrostla, ale nevím, jestli konkrétně v tomhle chci někdy ➤

ALE POLOŽME
SI TROCHU JINOU
OTÁZKU; POKUD
VĚŘÍME NA
JEŽÍŠKA, ZNA-
MENÁ TO, ŽE
NUTNĚ VĚŘÍME
TOMU, ŽE NOSÍ
NA VÁNOCE
DÁRKY?

duševně dospět. Vánoce bez Ježíška totiž snad ani nejsou Vánoce. Je to přeci oslava jeho narození, tak měly by bez něj Vánoce vůbec smysl?

Ale položme si trochu jinou otázku; pokud věříme na Ježíška, znamená to, že nutně věříme tomu, že nosí na Vánoce dárky? Co když na něj věříme, ale trochu jiným způsobem? Zkuste si například jen představit, že Ježíšek opravdu existuje a každoročně se na advent letí proletět po světě. Vypadá jako malé miminko, třeba se vznáší na obláčku, doprovázejí ho andělé a Panna Maria s Josefem a samotným Pánem Bohem sledují, jak se mu ten lidský svět líbí. My je nemůžeme vidět. Ale oni vidí nás. Vidí nás, jak například pečeme cukroví, zpíváme vánoční koledy, vybíráme vánoční stromeček, vymýšlíme, jak udělat svým bližním radost, jak zapalujeme svíčky na adventním věnci, jak společně

se svou rodinou a přáteli trávíme čas a jak počítáme, za kolik dní už bude Štědrý večer. Umíte si to představit? Zkuste si ten výjev opravdu poctivě promítnout před očima. Nespěchejte, vychutnejte si to. Máte to? Skvělé. A teď se sami sebe zeptejte: Není to hezké, věřit na Ježíška? Proč jsem na něj vlastně přestal/a věřit? A můžu to ještě vrátit? A jestli to ještě aspoň trochu jde, jestli máte v sobě ještě to malé dítě, které se nechá přesvědčit, zkuste to aspoň na chvíli. Zapomeňte, že vás někdo někdy dávno přesvědčil, že Ježíšek je výmysl. Teď to prostě není výmysl, ale pravda. Ježíšek je. Ježíšek existuje. Je tu mezi námi a sleduje, jak se máme. A jestli něco na Vánoce dává? Ano, dává. Dává atmosféru Vánoc, míru a přátelství. Věřte na Ježíška tímto krásným způsobem. ●

SVĚT SE ZBLÁZNIL

I.

Markova generace vyrostla v době moderních technologií a téměř nikdo si už neuměl představit, jaké to je „být offline“.

TEXT: **Lucie Vokálová 8.0**

Já ale ano! Proto jsem občas svému pravnukovi, Markovi, o těch časech vyprávěl, ale byl u toho vždy nepřítomně přilepený na mobilu.

Stejně tak jako dnes. Vzal jsem ho na oběd, ale stále jenom něco vytukával na tom svém chytrém zařízení. Ostatně, dělali to všichni, jenom já jsem byl za podivína. „Marku, já si skočím ještě na toaletu, počkej tu na mě.“ „Dobře,“

odpověděl mi bez sebemenšího zájmu.

Krátce nato se Markovi zobrazila notifikace: „Připojení selhalo. Zkuste to znovu.“ Toto se mu ještě nikdy předtím nestalo, a tak si to zkusil vyhledat na Googlu. Nic se mu ale nenačetlo a objevilo se mu to ZNOVU! Zděšeně vytřeštil oči. Poprvé se rozhlédl kolem sebe, všichni ostatní vypadali ➤

stejně vystrašeně jako on. „Pomoc! Co se to děje? Co to znamená?!“ ozývalo se okolo něj. Všude nastal zmatek a panika. Nikdo si nedokázal zachovat chladnou hlavu, neboť lidé už nebyli schopni racionálně uvažovat.

Vrátil jsem se ke stolu a vyjeveně jsem se podíval kolem sebe. „Marku, proč všichni tak vyvádějí?“ tázavě jsem se ho zeptal. Marek nebyl schopný cokoli říct, a proto mi pouze ukázal displej svého

telefonu. „Aha, vypadl internet. Za mých časů to bylo docela běžné,“ prohodil jsem s úsměvem.

Marek mlčel, tak jsem ještě kvapně dodal: „Neboj, zřejmě došlo k přetížení sítě. Do zítřka to určitě spraví.“ „Do zítřka?!“ Markem projela hrůza. „To je konec světa!!!“ zařval někdo, kdo mě také slyšel. A to byl okamžik, který mne definitivně přesvědčil o tom, že se celý svět zbláznil. ●

Výpadek Googlu

14.12.20 12:55

Omlouváme se, jsme si vědomi problému se službou Učebna postihující většinu uživatelů. Uživatelé se nemohou přihlásit k Učebna. Nové informace o tom, kdy bude problém vyřešen, budou k dispozici do 14.12.20 13:12. Upozorňujeme, že tento

časový rámec pouze předpokládáme a může se ještě změnit.

14.12.20 13:31

Funkčnost služby Učebna již byla pro některé uživatele obnovena. Úplné zprovoznění pro všechny uživatele očekáváme v nejbližší době. Upozorňujeme, že se jedná o rámcový odhad, který se může změnit. ●

II.

Procházím se ulicemi New Yorku. Všichni lidé v uspořádaných řadách jdou za sebou do práce, na oběd, nebo nakupovat.

TEXT: **Štěpán Pavlíček 8.0**

Nikdo nijak nevystupuje z davu, všichni jdou jako jeden muž. Učitel se oddělil od davu a zašel do starého domu, kde ve sklepe probíhala tradiční výuka dětí. I když se jednalo o starý sklep byl velmi dobře předělán na útulnou učebnu. Pověsil si kabát, usadil se a začal vyprávět.

Björn měl pocit, jako by se vzbudil ze špatného snu. Mimoděk zamáchl budík a šel se připravit do školy. První hodinu byl dějepis a Björn se vlastně těšil, jelikož od roku 2035 již probíhaly tyto vyučovací hodiny pomocí nové metody „Škola počítačovou hrou“. Po příchodu do třídy si nasadil virtuální exo-skelet a nechal se vtáhnout do lekce. Právě jeho třída probírala Země koruny české kolem roku 1380. Jeho třída právě procházela typickou středověkou vesničkou. Vše bylo dokonalé, Björn úplně zapomněl na fakt, že ve starých knihách, které vlastní jeho otec, se dočetl, že v těchto letech sužovala Českou kotlinu jedna velká morová epidemie. Pokračovali na tržiště, kde počítačem ovládané postavy nabízely

své zboží. Ze všech stran se ozývalo: „Čerstvé ryby!“ „中國絲綢“ „κρασί“ „водка“. Každá národnost měla na rynku svůj stánek s nějakým zbožím. Björn začal přemýšlet: „Přeci toto je nesmysl. Hlavní strukturní složení Českých zemí v této éře bylo hlavně z Čechů a v pohraničí z Němců.“ Nemohl se zbavit této myšlenky a najednou si začal všímat i dalších nesrovnalostí. Proč na tržišti nabízejí vodku, která se destiluje z brambor, když se v Evropě brambory objevily až po objevení Ameriky? CRRRR!! zvonek oznámil konec hodiny.

Björn nepřítomně přečkal další hodiny. Když přišel domů, hned se ptal rodičů: „Kdo má pravdu naše staré knihy, nebo škola?“ Otec se zvedl z gauče, kývl na svoji ženu a s klidem řekl: „Dozrál čas. Víš, už docela dlouhou dobu se mění historie, aby svět byl nádherné místo pro všechny lidi a rasy a zapomíná se, že historie má své neřesti i ctnosti.“

„V ten moment jsem si uvědomil, že se svět zbláznil,“ pravil dětem Björn. ●

PŘEDVÁNOČNÍ ANKETA

TEXT: **Kateřina Horáková a Adéla Šafránková 4.0**

FILIP HRADEC, 8.0

Jak ovlivní koronavirus letošní Vánoce u vás doma?

Nijak zvlášť je to neovlivní.

Jaké tradice a zvyky nedodržíš kvůli koronaviru?

Dodržím všechny nastolené trendy a tradice.

Jsou pro tebe zavřená obchodní centra problémem při shánění dárků?

Ano, je to pro mě problém.

Jaká zrušená vánoční akce ve škole tě nejvíce mrzí? A proč? (Vánoční akademie, vánoční hodina se třídou, Mikuláš...)

Vánoční futsalový turnaj.

EMA KOČÍ, 4.0

Jak ovlivní koronavirus letošní Vánoce u vás doma?

Maximálně tak, že nebude chodit Mikuláš.

Jaké tradice a zvyky nedodržíš kvůli koronaviru?

Zvyky jsem nikdy moc nedodržovala, ale nebyla jsem na rozsvícení stromečku na náměstí.

Jsou pro tebe zavřená obchodní centra problémem při shánění dárků?

S rodiči jsem se dohodli, že můžu objednávat přes internet a pak jim peníze vrátím, takže pro mě to bylo daleko snazší.

Jaká zrušená vánoční akce ve škole tě nejvíce mrzí? A proč? (Vánoční akademie, vánoční hodina se třídou, Mikuláš...)

Asi akademie, protože to bylo částečně ulití ze školy a taky jsem mohla sledovat

S RODIČI JSEM SE DOHODLI, ŽE MŮŽU OBJEDNÁVAT PŘES INTERNET A PAK JIM PENÍZE VRÁTÍM, TAKŽE PRO MĚ TO BYLO DALEKO SNAŽŠÍ.

KORONAVIRUS U NÁS DOMA VÁNOCE NIJAK NEGATIVNĚ NEOVLIVŇUJE, NAOPAK MÁME S RODINOU VÍCE SPOLEČNÉHO ČASU.

dovednosti a talenty svých spolužáků. Vánoční hodina taky nebyla špatná a docela mě mrzí a Mikuláš je z toho asi nejhorší ... na to jsem se už jen kvůli mladší sestře moc těšila.

DANIEL NOVÁK, 2.0

Jak ovlivňuje koronavirus letošní Vánoce u vás doma?

Ani to naše Vánoce neovlivní.

Jaké tradice a zvyky nedodržíš kvůli koronaviru?

Rozsvícení stromečku v Mladé Boleslavi.

Jsou pro tebe zavřená obchodní centra problémem při shánění dárků?

Ne, problém to není. Dárky většinou vyrábím.

Jaká zrušená vánoční akce ve škole tě více mrzí? Proč? (Vánoční akademie, vánoční hodina se třídou, Mikuláš...)

Akademie a vánoční hodina se třídou.

ANEŽKA HRADCOVÁ, 6.0

Jak ovlivňuje koronavirus letošní Vánoce u vás doma?

Koronavirus u nás doma Vánoce nijak negativně neovlivňuje, naopak máme s rodinou více společného času.

Jaké tradice a zvyky nedodržíš kvůli koronaviru?

Letos se kvůli koronaviru nepodívám na vánoční trhy za hranicemi, což mě velmi mrzí.

Jsou pro tebe zavřená obchodní centra problémem při shánění dárků?

Vůbec ne, naopak. Nemám ráda předvánoční tlačení v obchodních centrech. Raději dárky nakoupím ➔

z pohodlí domova přes internet.

Jaká zrušená vánoční akce ve škole tě více mrzí? Proč? (Vánoční akademie, vánoční hodina se třídou, Mikuláš...)

Je mi líto, že se neuskuteční vánoční akademie. Těšila jsem se na vystoupení dramatického kroužku.

JOHANA VONDRÁKOVÁ, 7.0

Jak ovlivní koronavirus letošní Vánoce u vás doma?

U nás doma naštěstí koronavirus Vánoce nijak neovlivní. Jako tradičně oslavím Vánoce s rodinou, a dokonce dvakrát. Teda alespoň tak to máme naplánované, ale v dnešní době nic plánovat dopředu moc nejde. Snad se všichni ve zdraví sejdem a o tom jediném Vánoce doopravdy jsou.

Jaké tradice a zvyky nedodržíš kvůli koronaviru?

Často se v čase Vánoc setkávám se svými přáteli, a to bohužel nebude úplně možné. Taky bude hodně omezeno moje bloudění po obchodech a shánění posledních dáreků. Vánoce vždycky trávím se svojí rodinou, a to díkybohu možné bude.

Jsou pro tebe zavřená obchodní centra problémem při shánění dáreků?

Upřímně docela ano. Mám ráda tu tradiční vánoční atmosféru v obchodech. Většinou chodím na velký nákup dáreků s mojí nejlepší kamarádkou. Stala se z toho taková naše tradice a docela mě mrzí, že o to letos přijdeme. Musela jsem tedy přistoupit k objednávání dáreků online. Je ale pravda, že napínavé čekání na balíčky a jejich rozbalování má taky své kouzlo.

Jaká zrušená vánoční akce ve škole tě nejvíce mrzí? A proč? (Vánoční akademie, vánoční hodina se třídou, Mikuláš...)

Nejvíce mě mrzí, že přijdeme o vánoční hodinu se třídou. Každý rok se moc těším na tento okamžik, kdy si se třídou můžeme užít chvilku pohody, ochutnat různé druhy cukroví, poslechnout si koledy, předat si malé dárečky a hlavně spolu jednoduše pobýt. Je pravda, že akademie mi taky bude moc chybět. Už několikrát jsem měla možnost být mezi účinkujícími. Každý rok je akademie taková třešnička na dortu celého roku.

MICHAL BĚLKA (PROFESOR)

Jak ovlivňuje koronavirus letošní Vánoce u vás doma?

Podle toho, jestli svátky budeme, nebo

nebudeme trávit v nařízené karanténě. Ale za možnost setkat se zase ve škole mi tohle riziko stojí.

Jaké tradice a zvyky nedodržíte kvůli koronaviru?

Letos asi nevyjde tradiční jízda na ruském kole na Výstavišti, kterou podnikáme se spolužákem z gymplu Jirkou, jeho fajn sestrou a kamarády.

Jsou pro vás zavřená obchodní centra problémem při shánění dáreků?

Já obchodní centra z duše nenávidím, obzvlášť když začnou hrát koledy. Nákupy on-line snad nikdo nezakáže.

Jaká zrušená vánoční akce ve škole tě více mrzí? Proč? (Vánoční akademie, vánoční hodina se třídou, Mikuláš...)

Moc mi bude chybět vánoční akademie, protože studenty představuje v úplně jiném světle – můžeme jim zatleskat za to, v čem jsou dobří a co je baví. Ale jistě si to vynahradíme. Jako student jsem si užíval ještě vánoční trh v Drážďanech, ten by měl zažít každý němčinář.

HANA LÍSKOVÁ, 2.0

Jak ovlivňuje koronavirus letošní Vánoce u vás doma?

Nijak moc ne.

Jaké tradice a zvyky nedodržíš kvůli koronaviru?

My moc zvyků nedodržujeme, takže žádné.

Jsou pro tebe zavřená obchodní centra problémem při shánění dáreků?

Ano, je to problém.

Jaká zrušená vánoční akce ve škole tě více mrzí? Proč? (Vánoční akademie, vánoční hodina se třídou, Mikuláš...)

Vánoční akademie a trochu vánoční hodina se třídou. ●

NEJVÍCE MĚ
MRZÍ, ŽE PŘI-
JDEME
O VÁNOČNÍ
HODINU SE
TŘÍDOU.

MOC MI BUDE
CHYBĚT VÁ-
NOČNÍ AKADE-
MIE, PROTOŽE
STUDENTY
PŘEDSTAVU-
JE V ÚPLNĚ
JINÉM SVĚTLE
–MŮŽEME JIM
ZATLESKAT ZA
TO, V ČEM JSOU
DOBŘÍ A CO JE
BAVÍ.

INTERVIEW S PANÍ PROFESORKOU PAVLOU BOŘKOVCOVOU

**Nudíte se o hodinách informatiky?
Myslíte, že se jedná pouze o
formátování dokumentů ve
Wordu, tvoření prezentací a
vytváření tabulek v Excelu?**

TEXT: **Klára Marková 3.A**

Pokud máte z informatiky takovéto pocity, možná po přečtení rozhovoru s paní profesorkou Bořkovcovou změníte názor...

Myslím si, že nejdůležitější je těmto předmětům věnovat dostatek času. Musí se nám dostat pod kůži, což bez procvičování nelze.

INFORMATIKA
MĚ VŽDY BAVILA,
A NAVÍC BYLA VELIKÁ
POPTÁVKA PO UČITELÍCH
INFORMATIKY.

Jak dlouho už na naší škole učíte, jaké školy jste vystudovala?

Na Gymnáziu Dr. Josefa Pekaře učím od roku 2007, ale měla jsem šestiletou pauzu, kdy jsem byla doma na mateřské dovolené. Po mateřské dovolené učím na škole již třetím rokem.

Studovala čtyřleté gymnázium v Sedlčanech a poté pedagogickou fakultu na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích.

Vyučujete matematiku, fyziku a informační a komunikační technologie. Proč jste si vybrala právě tuto aprobaci?

Šla jsem studovat dvou obor matematika - fyzika hlavně kvůli té matematice, protože mě vždy bavila a myslím si, že mi i šla. Chtěla jsem jít na školu, kde bude méně humanitně zaměřených předmětů a menší míra výuky jazyků. Informatika mě vždy bavila, a navíc byla velká poptávka po učitelích informatiky. Nyní mám většinu úvazku právě na informatiku.

Mnoho studentů má s přírodovědnými předměty problémy. V čem podle Vás spočívá „jádro pudla“?

Na naší škole zaštiťujete Studentský technický projekt. Jak jste se k vedení této akce dostala?

Vedení Studentského technického projektu mi bylo nabídnuto díky předmětům, které vyučuji, a já jsem nabídku následně přijala.

Jak probíhaly předešlé ročníky?

Již se uskutečnily tři ročníky Studentského technického projektu. Já jsem vedla druhý a třetí ročník. V druhém ročníku jsme programovali lego. Ve třetím ročníku byla tématem robotika, kdy jsme pracovali s robotickou rukou.

Uskuteční se letos další ročník?

Letos se bohužel čtvrtý ročník kvůli pandemii zahájit nemohl. Vzhledem k úspěšnosti projektu předpokládám, že až se situace uklidní, doufejme už v příštím školním roce, uskuteční se i avizovaný čtvrtý ročník.

V čem podle Vás studenty zapojení se do projektu nejvíce obohatí?

Studenti se dozvědí nové informace z oblasti techniky, poznají ➡

POPRVÉ NA-
ŽIVO JSEM
VIDĚLA OZO-
BOTY VLONI NA
MAKER FAIRE
FESTIVALU
V MLADÉ BOLE-
SLAVI.

nové prostředí a seznámí se s obdobně smýšlejícími studenty z jiných škol. Získají možnost dostat se na zajímavé exkurze, které se váží k danému tématu.

Jakých exkurzí se studenti zúčastnili v rámci třetího ročníku?

Vloni jsme navštívili robotizované pracoviště ve Škoda Auto, kde jsme si prohlédli značkové roboty velkých rozměrů, kteří nahradí práci mnoha lidí. V rámci další exkurze jsme zavítali do firmy, která roboty vyrábí. Uskutečnění zbytku exkurzí na jaře již pandemie bohužel znemožnila. Poprvé naživo jsem viděla Ozoboty vloni na Maker Faire festivalu v Mladé Boleslavi.

Kdy a kde jste se poprvé setkala s Ozoboty?

S Ozoboty jsem se prvně setkala prostřednictvím televizní reportáže, která mě velmi zaujala. Reportáž byla o tom, jak se studenti informatiky učí Ozoboty sami programovat. Posléze jsem navrhla zapojení Ozobotů do výuky u nás ve škole. Pan ředitel nám koupil školní sadu Ozobotů, na kterou nám z jedné třetiny přispěla Škoda Auto.

Jak během výuky Ozoboty využíváte?

Ozoboty jsem nejčastěji brala do hodin informatiky, kde je studenti programovali. Párkrát jsem je vzala i do

hodin matematiky nebo do tříd, kde jsem suplovala.

Jak se Ozoboti programují?

Jsou dvě možnosti, jak Ozoboty programovat. Jednodušší variantou je grafické programování, ke kterému stačí bílý papír a fixy. Na papír se fixou kreslí čáry, po kterých ozobot jezdí. Do čar se zapojí takzvané Ozokódy, což jsou příkazy, které definují pohyb Ozobota. Pro studenty mám vytvořené cvičení, kde jsou předpřipravené čáry a mezery na Ozokódy. Úkolem studentů pak je doplnit Ozokódy tak, aby se Ozobot dostal ze startu do cíle. Tento způsob programování využívám na suplovaných hodinách, protože není časově náročný.

Druhý způsob programování jsme dělali vloni v rámci informatiky v kvintě. Programovali jsme na počítači pomocí Ozoblokly, kdy jsme sestavovali program pomocí příkazů (zahni doleva, otoč se, změň barvu na červenou...). Sestavený kód na počítači se Ozobotovi předá přiblížením robota k monitoru. Ozobot má na sobě kolečko, které začne blikat a tím se kód přenesení z počítače do robota.

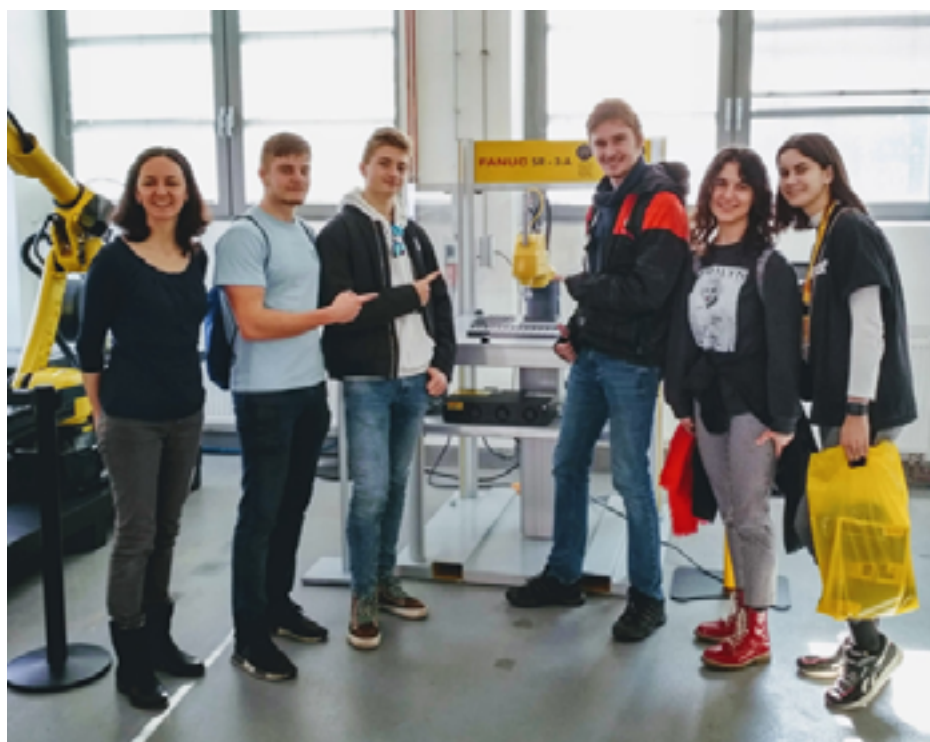
V čem spočívá jejich hlavní výhoda?

Myslím si, že se informatika, zapojením Ozobotů do výuky, stává zábavnější. Mimo jiné se tím podpoří kreativní myšlení studentů. Studentům jsem následně ➤

Robotika

Studentský technický projekt ve Škoda Auto

MYSLÍM SI, ŽE
SE INFORMATI-
KA, ZAPOJENÍM
OZOBOTŮ DO
VÝUKY, STÁVÁ
ZÁBAVNĚJŠÍ.

ZATÍM SE
VYUŽÍVAJÍ
V PRŮMYSLU
K TRANSPORTU
MATERIÁLU.

zadala, aby si vytvořili své vlastní projekty spojující jejich oblíbený školní předmět s použitím Ozobotů. Jedna studentka vytvořila obrázek buňky s jednotlivými organelami. Ozobot jezdil v buňce a měnil barvu podle toho, ve které organely se nacházel. Jiná studentka vytvořila kulisy Star Dance, a Ozoboti spolu jako by tančili.

Myslíte, že nás čeká éra domácích Ozobotů?

Já si myslím, že ano. Bude to ale ještě hodně dlouhou dobu trvat. Zatím se využívají v průmyslu k transportu materiálu.

Jakou byste studentům poradila strategii při volbě tématu maturitní práce?

Velkou výhodou mají dle mého názoru ti studenti, kteří si jako téma maturitní práce vyberou něco, čemu se dlouhodobě věnují nebo něco, o čem už dopředu vědí mnoho informací. Další výhodou je vybrat

si maturitní téma rok dopředu a začít na něm pracovat už během letních prázdnin.

V čem se liší vedení studentských maturitních prací od Vaší běžné práce? Co to obnáší?

Přístup maturantů je různý. Mám maturanty, kteří mi často píšou emaily a já s nimi řeším jejich práci detailněji. Na druhé straně mám i maturanty, kteří si raději udělají většinu práce sami a společně řešíme pouze detaily. Oproti běžné pracovní náplni se musím hlouběji ponořit do problematiky konkrétních prací. Studenty zvolená témata se samozřejmě během klasické výuky probírají v mnohem menším rozsahu.

Chtěla byste něco vyzvat studentům?

Přeji vám, aby vás učení bavilo, Myslím si, že se už většina z vás těší na návrat do školy, na prezenční výuku. Ať se vám toto přání splní. ●

POHÁDKOVÁ KRAJINA

Všechno živé se schovalo pod bílou peřinou. Ani jeden živočich nechce vykuknout ze své nory a podívat se na krásný obrázek, který jim uniká.

TEXT: O. Savchuk, E. Weberová, D. Novák, M. Volšička 2.0

UŠLAPANÉ
CESTIČKY SE
VYHÝBAJÍ
ROZCUCHANÝM
KEŘŮM.

Sametově šedé mraky se táhnou nebeskou cestou, kterou ovíjejí lesní věže, tyčící se k nebi. Sníh posypal lesní krajinu jako cukr. Ušlapané cestičky se vyhýbají rozcuhaným keřům, které mezitím padly do odrazu těch vysokých věží. Tančící stromy zcela podléhají honícímu se vzduchu. Šišky slétaly ze stromů jako zledovatělé rampouchy a zmrzlé,

snášejí se vločky se blýskají svou krásou jako diamantový odraz.

Stačí si stoupnout do této krajiny a nechat se unášet pohádkovým výhledem. ●

PŘEJEME VÁM PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ
VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ.

**STUDENT
REVUE**